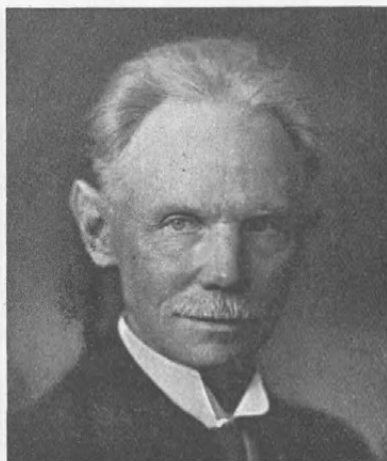

DØDSFALD

Efter et længere Sygeleje, hvor Bedring af Helbredet vekslede med Tilbagefald, afgik Proprietær *A. P. Damsgaard-Sørensen* ved Døden paa Amtssygehuset i Gentofte den 23. Juli i en Alder af 68 Aar.

Damsgaard-Sørensen var Jyde af Fødsel. En væsentlig Del af sin Manddomsgerning øvede han i Jylland, og han følte sig stærkt knyttet til denne Landsdel, selv efter at han i 1924 overtog Hareskovgaard ved Værløse og dermed blev sjællandsk Landmand.

A. P. Damsgaard-Sørensen.

Da Damsgaard-Sørensen havde faaet sin praktiske Uddannelse ved Landbruget kom han til Landbohøjskolen, hvorfra han dimitteredes i 1900. Selv om han umiddelbart derefter gennem en kortere Periode kom til at virke ved forskelligt Landboforeringsarbejde og som Landbrugslærer, glemte han dog aldrig, hvorfra han kom. Hans

Indstilling var Praktikerens, og Trangen til at faa egen Bedrift og selvstændig Virksomhed blev efterhaanden saa stærk, at han gik tilbage til det praktiske Landbrug. I en Aarrække drev han saaledes et Par Gaarde paa Randersegnen, inden han kom til Sjælland.

Som Landmand var Proprietær Damsgaard-Sørensen anerkendt for sin Dygtighed og sit Initiativ. Det varede derfor hel-

ler ikke længe, før hans Kolleger inden for Landbruget havde Bud efter ham i Foreningsarbejdet; han var saaledes Formand for Jydsk Andels Eksportforening i Aarene 1914—1922.

Damsgaard-Sørensen var først og fremmest Planteavlsmænd. Under og efter forrige Krig gjorde han en stor Indsats paa Hørdyrkningens Omraade, ikke blot i avlsmæssig Henseende, men ogsaa gennem sit Arbejde for Det danske Hør- og Hamp-industriselskab *Danalin*, Forløberen for de nuværende Virksomheder paa dette Omraade. Selv om dette Arbejde paa Grund af de ændrede Forhold efter Krigen ikke førte til det Resultat, som Damsgaard-Sørensen havde haabet og ventet, saa mistede han dog ingenlunde Interessen for Hørdyrkningen. Tværtimod. I det stille arbejdede han videre og kastede sig især over Forædlingsarbejdet, i hvilket han i de senere Aar havde den Tilfredsstillelse at se særdeles gode Resultater.

Men Damsgaard-Sørensens Interesser gik videre ud. I 1914 indvalgte han i Landhusholdningsselskabets Bestyrelse og blev senere Medlem af Selskabets Lærlingeudvalg og Belønningsudvalg. Han fik her med Ting at gøre, der laa ham stærkt paa Sinde, vel ikke mindst Arbejdet i Belønningsudvalget. Det glædede ham oprigtigt at være med til at hædre fortjente Mænd og Kvinder for deres Indsats ved Landbruget, enten det saa var for Opdyrkning af Heder eller Moser o. lign., eller det var for lang og tro Tjeneste. For Damsgaard-Sørensen var det Sagen, at disse velfortjente hædredes, fordi de enten havde været med til at gøre vort Land større og bedre, eller gennem trofast Arbejde i tjenende Stilling havde vist et følgeværdigt Eksempel for andre. Her gjorde hans udprægede Retfærdighedsans sig gældende. Der skulde være præsteret noget ganske usædvanligt, for at Anerkendelsen kunde tildeles. En tilsvarende Indstilling lagde han for Dagen ved sin Bedømmelse af Lærlinge-Dagbøgerne. Han kunde undertiden synes streng i sin Bedømmelse, ogsaa af de mindre væsentlige Ting, men det var altid velovervejet og velbegrunderet.

Damsgaard-Sørensen var ogsaa Initiativets Mand. Gang paa Gang fremsatte han Forslag om nye Arbejdsopgaver. Der kan her være Grund til at nævne, at det var paa hans Forslag, at

Landhusholdningsselskabet i 1934 iværksatte en Serie drifts- og erhvervsøkonomiske Undersøgelser. Damsgaard-Sørensens Hensigt var at faa belyst visse vigtige Sider af Landbruget baade driftsøkonomisk og erhvervsøkonomisk, indadtil for Landbrugets egen Vejledning i en vanskelig Periode i økonomisk Henseende, udadtil for overfor andre Erhverv at fastslaa Landbrugets centrale Stilling i det danske Erhvervsliv.

Altid havde Damsgaard-Sørensen en selvstændig Mening, og han forfægtede den med Dygtighed og ud fra en dyb og ærlig Overbevisning. For ham var det uden Betydning, om hans Synspunkt deltes af mange eller faa. Mere end de fleste andre følte han Ansvar for sin egen Samvittighed. Derfor laa det ham fjernt at gaa paa Akkord om det, som han ansaa for fuldkommen ret og rigtigt. Saadan var Damsgaard-Sørensen, retlinet og uforfærdet, og saadan vil han blive mindet af de mange Mennesker, som han i et langt Aaremaal kom i Berøring med i sit Arbejde for Landbruget.

C. A. N.
